

Jules De Maesschalck

Geboren op 12-10-1905 te Zele

Overleden op 26-09-1989 te Zele

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

*God heeft het eerste en het laatste woord
Het eerste is het licht waardoor wij leven
Het laatste is nog donker en wij beven
Bij de gedachte dat het wordt gehoord.*

(M. Jacobse)

Aandenken aan
de heer

JULES DE MAESSCHALCK

echtgenoot van mevrouw

MARIA VALCK

geboren te Zele op 12 oktober 1905
en er overleden op 26 september 1989,
gesterkt door het Sacrament van de Zieken.

Terwijl een aarzelende, kille wind de eerste bladeren
neerwaarts dwingt en de mist troosteloos over 't land en de
huizen begint te hangen, is Jules heengegaan, als een blad
dat rustig naar beneden glijdt, onhoorbaar.

Hij was een stille, rustige man, grootgeworden in een lastige
tijd toen de mensen vochten om te overleven. Van in zijn
jeugd had hij de hardheid van het bestaan ervaren. Als
grondwerker zou hij steeds blijven wrochten om zijn bestaan
en dat van zijn gezin veilig te stellen. Hoe hard zijn handen
woelden in de grond, toch was zijn gemoed zacht. Zijn
kinderen vonden in hem niet de strenge vader, maar de
luisterende en begeleidende man van wie zij hielden.

Voor zijn vrouw was hij de goede gemaal die 58 jaren lang
zijn leven met haar deelde in lief en in leed. De verzorging
die hij jaren geleden aan zijn vrouw besteedde, ontving hij
nu rijkelijk terug uit haar eigen handen. Hun samenzijn al die
jaren lang is groot geweest doordat het zó geleefd is
geworden.

Reeds verschillende jaren werd Jules getroffen door
zijn ziekte. Toch klonk nooit de klacht het sterkst door,
dan wel de bezorgdheid voor de anderen in het huisgezin.
Verschillende malen moest hij zijn huis, zijn zelf opgebouwde
plek, verlaten om op te knappen in de kliniek. Het werd
zwaar omdat Jules ook nog het licht van de zon in zijn ogen
moest missen, en toch bleef de man minzaam voor de
zijnen.

Het is droef dat wij onze geliefden verliezen, en toch mogen
wij ook God danken dat wij deze mens hebben gekend als
echtgenoot of vader, dat hij ons heeft meegegeven van wat
hij dacht te moeten meegeven. "Wij bidden U dan ook God,
laat vader Jules niet alleen in dit uur van duisternis; maar
wees Gij voor hem nu hoop en een nieuwe toekomst zoals
Jezus ons in uw Naam heeft toegezegd. Amen."

Geliefde echtgenote Maria, dank voor de 58 jaren samenzijn,
dank om zoveel te delen dat niet onder woorden kan
gebracht worden. Uw zorgen en uw nabijheid waren
onbetaalbaar al die tijd.

Kinderen, dank voor uw aller aanwezigheid op die zware
ogenblikken; blijf één en verzameld rond moeder.

Onze Lieve Vrouw, bid voor mij.

De families DE MAESSCHALCK, VALCK, TROMPLER en
VAN MALDEREN danken u voor uw aanwezigheid en uw
gebed. Bijzondere dank aan de dokter en het verplegend
personeel van de kliniek en het O.C.M.W. voor hun begrip,
hun steun en aandacht voor onze vader.